

«Підготовка для XXI століття». Було досягнуто беспрецедентного консенсусу між освітянами, керівниками бізнесу, урядом і суспільством у визначенні ролі навчання іноземної мови в американській освіті. Для покращення цього питання Міністерством освіти було запропоновано впровадити положення про перехід до програм щодо повного поступового вивчення іноземних мов у початковій школі. Ця програма розрахована на декілька десятиліть і поступово втілюється в життя. Урядом виділяється необхідне фінансування державних шкіл для вирішення цього важливого для країни питання.

Технології і демографія змінюють світ і змінюють Сполучені Штати. Американський уряд докладає зусиль для адаптації освітніх напрямків для імплементації цих змін. Сумісна робота всіх державних органів сприяє кращому вивченню іноземних мов у школах країни. Це допоможе забезпечити працеспроможне населення робочими місцями, зробити державу більш безпечною у світі та підвищити рівень освіти американських дітей.

Світ увійшов у вік глобальної комунікації і культурного розмаїття. Зараз американцям більш ніж кому-небудь необхідно озброїтись, крім англійської, й іншими мовами, для того щоб працювати, жити і бути економічно конкурентоспроможними у цьому світі.

Щоб підготувати американських громадян до цього нового світу, необхідно розбудувати здатність серед усіх американців бути багатомовними і мультикультурними громадянами. Це потребує спроможності об'єднання всіх урядових і освітніх інституцій по всій країні. Це довгостроковий процес, який повинен стати фундаментальною частиною освіти американських дітей.

Як зазначив Річард Брехт, колишній директор центру вивчення мов університету Маріленд, США починає помічати велику кількість ініціатив простих людей, які з'являються на рівні штатів. «Вони змінюють картину поступово, але значно».

1. The state of foreign languages capabilities. URL: https://fas.org/irp/congress/2000_hr/hr_091400.html.
2. URL: <https://www.cfr.org/report/us-education-reform-and-national-security>.

Хрипко Людмила Володимирівна
завідувач кафедри,
кандидат наук з фізичного виховання, доцент

Гуржій Олександра Сергіївна
викладач кафедри фізичного виховання
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

БЕЗПЕКА СУСПІЛЬСТВА ТА ПСИХІЧНІ СТАНИ

Проблема психічних станів та девіацій, їх впливу на поведінку особи постійно перебуває в полі зору вітчизняних та зарубіжних дослідників. Ще Чезаре Беккарія у 1764 році підготував ґрунтовне дослідження «Про злочини та покарання», в якому звернув увагу на психічні вади засуджених і акцентував увагу на необхідності їх дослідження. На думку Ч. Беккарія, відмова від жорстоких покарань за вчинення злочинів може призвести до зміни взаємовідносин у суспільстві. Відповідно, гуманне ставлення один до одного повинно сприяти зменшенню кількості злочинних проявів, підвищенню ефективності загрози застосування кримінального покарання. Крім того, швидкість реагування суспільства та судової влади на злочинні прояви повинна сприяти зниженню рівня небезпеки в суспільстві.

Ми вважаємо, що Ч. Беккарія було створено принципово нову теорію у ставленні до злочинця [1, с. 185], сформовано початок нового підходу до злочинця, що принципово відрізнявся від попередніх. Зважаючи на виділені ним основні причини вчинення злочинів, нами визначено сучасні причини вчинення злочинів в суспільстві. Такими, на наш погляд, є такі: неписані правила і традиції (так звані неписані закони) що сформувалися в сучасному українському суспільстві; причини суб'єктивного характеру; причини об'єктивного характеру. Як і за часів Ч. Беккарія, причини вчинення злочинів криються у зіткненні людських бажань, пристрастей, інтересів, які виступають рушійною силою вчинення злочинів. При цьому мало хто із тих, хто вчинив злочин, замислювалися перед його вчиненням про можливі наслідки своїх вчинків. Як правило, людина починає серйозно обмірковувати свою поведінку лише після потрапляння в стресову ситуацію, коли її викрито, і вона навіть не опікується тим, що можна було б обійтися і без вчинення злочину, а обмірковує шляхи виходу з ситуації, що склалася, уникнення кримінальної відповідальності чи покарання, зменшення сили кримінальної репресії, у чому зізнатися, а у чому – ні, як себе поводити на допитах під час досудового слідства та в суді, щоб якомога більше розжалобити слідчих та

суддів і отримати мінімальне покарання.

Можна констатувати, що людина протягом століть не змінилася. Змінюється суспільство та його економіка, політичні системи, лідери, рівень освіти та інформаційного забезпечення, швидкість життя та соціальних процесів, а людина продовжує залишатися такою ж гнівною, ревнивою, корисливою, жадібною, хтивою, заздрісною, мстивою тощо. Нікуди не протягом століть не поділися кар'єризм, бажання за рахунок іншого покращити свій авторитет, привласнити чужі досягнення у будь-якій сфері. Незважаючи на сформовану в країні систему виховання та навчання дітей і молоді, ми все ж маємо випадки вчинення аморальних вчинків у будь-якому віці, коли особа навіть не замислюється над тим, як її вчинки будуть сприйняті оточуючими, які наслідки вони потягнуть. Те ж саме характеризує й осіб, які порушують норми кримінального закону. Особи, які вчиняють злочини, не замислюються над тим, що буде відчувати інша особа при вчиненні стосовно неї злочину; а якби сам злочинець опинився на місці жертви, – то що він би відчував; як родичі жертви сприйматимуть факт вчинення злочину та його наслідки тощо. Проблема сучасної людини, а не лише особи злочинця полягає у тому, що вона перестає бути «людиною», а перетворюється в різні періоди свого життя на «колектив», «члена групи», «електорат», «соціум», а то і просто «біомасу». Всі ці терміни нам знайомі нам із нашого повсякденного життя, щоденних новин, спілкування з найближчим оточенням. І якщо перші два іще біль-менш прийнятні, і вони спрямовані на формування у особи сучасного громадянина його громадянської позиції, небайдужості, розуміння власних інтересів та інтересів колективу і малої групи, то інші – фактично нівелюють роль особистості, зводять її до суто біологічної одиниці, яка не впливає ні на що в суспільстві. Таким чином виникає відчуження людини від оточуючого світу, несвідоме небажання не бути знеособленою масою, проявити себе, показати свою значимість, навіть і шляхом виходу за межі дозволеного, шляхом вчинення злочину. В середовищі школярів та студентів вищого закладу освіти також проявляється таке бажання особи виділитися із загальної кількості тих, хто навчається, показати свої здібності, можливості, бажання. Одні обирають цілком законний та логічний спосіб – добре навчатися, брати участь у громадській роботі, в наукових та творчих конкурсах тощо, вивчати іноземні мови, а інші – стають на шлях «пливти за течією». Звичайно, що таких менше, але на загальному фоні ті, хто має іншу позицію, проявляють себе інколи більш яскраво, ніж потрібно і може бути.

Оскільки переконання у можливості вчинення злочину формується в особі протягом не одного дня, ми вважаємо, що основна увага в суспільстві повинна приділятися вихованню молодого покоління, щоб забезпечити їх від переходу на хибний шлях.

Зважаючи на це, вважаємо, що в сучасному українському суспільстві повинна бути інакше сформована і система профілактики злочинності і система виховання в навчальному закладі будь-якого рівня. Виховання та навчання повинно бути спрямоване на виховання, перш за все, людини, а не надання освітніх послуг. Не може послугою бути виховання дитини, її навчання бути людиною, оскільки це невід'ємний і нерозривний процес формування особистості, не просто біологічної одиниці, а активного члена суспільства, особи, яка буде мати бажання формувати навколо себе таку систему суспільних відносин, в якій буде комфортно жити їй і її родині, майбутнім поколінням, і де буде зберігатися повага до старшого покоління, його досвіду життя та діяльності на користь суспільства.

1. Беккариа Ч. О преступлениях и наказаниях: репринтное издание. М., 1939. 174 с.

Хрипко Людмила Володимирівна
завідувач кафедри,
кандидат наук з фізичного виховання, доцент

Черкас Віталій Володимирович,
Порохнявий Андрій Вікторович –
викладачі кафедри фізичного виховання
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

БЕЗПЕКА СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА ТА «НОРМА» І «ПАТОЛОГІЯ» В ПСИХІАТРІЇ

Проблема психічних станів, психічної норми та патології є актуальною для психіатричної та кримінологічної наук протягом багатьох століть. Їх вплив на поведінку особи постійно перебуває в полі зору вітчизняних дослідників проблем профілактики злочинності та поведінки, що відхиляється від норми (девіантної). Поняття норми залежить значною мірою від тієї історичної епохи, в якій перебуває аналізоване суспільство, його соціально-економічного ба-